Jun

தத்துவவிவேசினி

இந்துசுயக்கியானசங்கத்தாரால்பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுயக்கியான பத்திரிகை.

[Vol. V.—No. 26.] MADRAS:—SUNDAY JUNE, 27, 286 A. S. [Monthly, 4 Annas.

சொல்லுகசொல்லைப்பிறிதோர்சொலச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து.—குறள்.

ஊழ்வாதம்.
கிரகணதோஷம்.
அத்வைதோபந்நியாஸம்.
நிருவாகமுடைமை.
வீட்டுப்பெண்கள்செய்யும் வேலைப்பாங்கு.

Fatalism.

ஊழ்வாதம்.

(கூஎ - ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

நமது இந்துசமயிகளிற் சைவர் வைணவர் ஸ்மார்த்தர் முதலியவர்களும், புறச்சமயத்தவர்களுள் சில சார்பினராகிய கிறீஸ்தவர்களும் தம்மால் வணங்கி வழிபடப்படும் சர்வவியாபகத்துவம், சர்வவல்லமை, சர்வநன்மை, அனாதிநித்தியத்துவம் முதலிய குணங்களையுடைய கடவுளர்களோடு கன்மமென்னப்பட்ட ஊழையும் நம்பத்தக்கவர்களாக விருக்கின்றனர். இவர்கள் கடவுள் சர்வவியாபியேல், ஊழ் எங்ஙனம் வியாபித்தற்கு இடமுண்டு? ஊழ் கடவுளுக்கு அன்னியமான பதார்த்தமேல், ஊழ் ஒருபுறமும் தாமொருபுறமுமிருக்கின்ற கடவுள் எப்படி சர்வவியாபியாவர்? சர்வவியாபகமான வஸ்து எதுவோ அதுவே பூரணம்; பூரணமான வஸ்து எதுவோ அதுவே ஏகம். ஏகமெனினும் ஒன்றெனினும் ஒக்கும். ஏகவஸ்துவான பதார்த்தத்தோடு பிறிதோர் பதார்த்தமுமுண்டேல் ஏகத்துவங்கெடும்; ஏகத்துவங்கெடவே பூரணத்துவங்கெடும்; பூரணத்துவங்கெடவே சர்வவியாபகத்துவங்கெடும். ஆதலால் ஊழ்வாதிகள் கடவுளுக்கு மேற்சொன்ன இலக்கணத்தைக்கற்பிப்பது நியாயவிருத்தம்.

சீவர்களைச் சுகதுக்கங்களிற்படுத்தற்கு ஏதுவாகிய ஊழை அதோகதிப்படுத்தும் சக்தி கடவுளுக்கில்லையேல், கடவுள் சர்வவல்லவராகார். ஊழை அதோகதிப்படுத்தும் சக்தி கடவுளுக்கிருந்தும், அங்ஙனம் அதைச் செய்கின்றிலரேல், அக்கடவுள் சர்வ நல்லவரல்லர். ஆதலால் ஊழுள்ளமட்டுங் கடவுளைச் சர்வவல்லவரென்றாவது சர்வநல்லவரென்றாவது சொல்லுதல் நியாயவிருத்தம்.

அனாதிநித்தியமான வஸ்து எதுவோ அதுவே சகலத்திற்குங் காரணமாதல் வேண்டுமேயல்லாமல் அதற்கு வேறுகாரணம் கதுவப்படாது. ஊழோ "ஆன்மாக்கள் முற்பவத்திற்செய்த நல்வினை தீவினைகளேயாதலான்" அது அனாதிநித்தியத்துவத்தை யேற்காது. அது அனாதிநித்தியத்துவத்தை யேற்காதெனவே (துவிசிருங்கி நியாயசம்பந்தத்தானே) ஆதி அனித்தியத்துவத்தையே யேற்கும். ஏற்கவே "ஊழ் [illegible] அதன்முன் யாருடைய உபாயமுஞ்செல்லாது" என்ற ஊழ்வாதிகள் சித்தாந்தம் அபசித்தாந்தமாய் அழிகின்றமை காண்க.

மேலும் அவ்வூழானது காரியமாதலால், அதன் காரணம் ஒன்றிருத்தல்வேண்டும்; அதன்காரணமே ஆன்மாக்களெனின், அவ்வான்மாக்கள் கடவுளைப்போல அனாதிநித்தியமாகவேனும், அல்லது ஆதியுடைத்தாகவேனும் இருத்தல்வேண்டும். இந்து துவிதிகளைப்போல ஆன்மாக்களும் அனாதிநித்தியமெனின், கடவுளும் அனாதி ஆன்மாக்களும் அனாதியாயுள்ளமையால், மேலே விவகரித்தபடி, கடவுள் ஏகர் என்பதும், சர்வ வியாபியென்பதும், பூரணர் என்பதும் விவாதமாய் முடியும். கிறீஸ்தவர்கள் சொல்வதுபோல ஆன்மாக்கள் கடவுள் சிருட்டியேயெனின், அவ்வான்மாக்களாலியற்றப்பட்ட காரியமாகிய ஊழிற்கு மூலகாரணர் கடவுளேயாகின்றார். ஆதலால் அவரைச் சர்வ நல்லவரென்பதெப்படி? இவ்விருவழியும் இன்றிக் கடவுளே ஆன்மா, ஆன்மாவே கடவுள் எனின், ஊழ் நேரே கடவுள் செயலேயாகின்றது. ஆதலால் கடவுளே சீவர்களைத் தீமையிலுய்க்கின்றார்.

கிரகணதோஷம்.

பூமியைச் சுற்றிப்போகுஞ் சந்திரன் அமாவாசியை காலத்தில் பூமிக்குஞ் சூரியனுக்குமத்தியில் வரும்போது, சந்திரன் தானிருக்கும் நிலைமைக்குத்தக்கபடி பூர்த்தியாகவாகிலும் கொஞ்சமாகவாகிலும் சூரியனை நமக்குத் தெரியாதபடி மறைப்பதினால் சூரிய கிரகணமுண்டாகிறதென்றும்; பூமியானது பௌர்ணமிகாலத்தில் சந்திரனுக்குஞ் சூரியனுக்கும்மத்தியில் வரும்போது சூரியனுடைய கிரணங்களைப் பூமிமறைக்க, பின்புறமாகவிழுகிற இருட்டுநிழலில் சந்திரன் பிரவேசிக்கையில் அதின் ஒளிமறைந்துபோவதினால் சந்திரக்கிரகணமுண்டாகிறதென்றும்," சாஸ்திரத்தினால் தெரிந்துகொண்டவர்கள்போக மற்றவர்களில் பலர் - இப்போது பிரசுரமாகிவருஞ் சில பஞ்சாங்கங்களில் கண்டிருக்கிற சங்கதிகளினால் அறிந்தே யிருப்பார்கள். அப்படிக்கன்றி, சூரிய சந்திரர்களை ராகுகேதுக்கள் விழுங்கிக் கக்குகிறதாகவாவது மறைக்கிறதாகவாவது வைத்துக்கொள்வோம். அதினாலே நமக்குத் தோஷமுண்டாகிறதென்பது எவ்வாறோ அது தெரியவில்லை. எப்புலனுக்குந் தெரியாமல் வருகிற தோஷமானது சமுத்திரஸ்நானம், தர்ப்பண முதலியவற்றினின்று தெரியாமலுண்டாகிற பலனால் பரிகரிக்கப்படுகிறது. வீட்டிலுள்ள அரிசிமுதலிய பதார்த்தங்களுக்குத் தோஷமுண்டாகாதபடி அவற்றில் அக்காலத்தில் தர்ப்பைப்புல் போடப்படுகிறது. கிரகணதோஷத்தை ஹதஞ்செய்யும்படியான குணம் அந்தப்புல்லினிடத்திற் கண்டறிந்தது அதிவிவேகமே. பதார்த்தங்களைத் தோஷம் பிடிக்கிறதென் [illegible] உயிருள்ள நம்மையுந் தோஷம் பிடித்தலா [illegible] யலிலுள்ள தானியங்களையும் தோட்டத்திலுள்ள காய் [illegible] களையும் வீட்டிலுங் காட்டிலுமுள்ள மிருகங்களையுந் தோஷம் பிடியாதோ? தர்ப்பைப்புல்லின் ஸ்பரிசத்தினால் தோஷநிவர்த்தியாகுமென்றால், சமைத்துவைத்த பண்டங்களிலும் அந்தப் புல்லைப் போட்டுவைத்தால் போதுமே; அல்லது பண்டங்களில் அந்தப் புல்லைப்போட்டு ரசம் ஊறும்படிச் சமைத்து வைத்துக்கொண்டால் பின்னும் விசேஷமே. அப்படிச் செய்யாமல், கிரகணம் பிடிப்பதற்கு முன்னமே ஜீரணமாவதற்குப் போதுமான காலத்திற்கு முந்திப்புசித்து, மறுபடி அந்தத்தேவர்களைப் பார்க்கிறவரையில் பட்டினிகிடந்து வருந்துவானேன்? கிரகணகாலத்திற்கு நெருக்கத்திலாவது அக்காலத்திலாவது போஜனஞ்செய்தால் பிணியுண்டாகுமென்று பயந்து, காலந்தப்பாமல் சாப்பிடவேண்டுமென்கிற வைத்தியசாஸ்திரத்திற்கு விரோதமாயும், 'மிகினுங்குறையினும் நோய்செய்யும்நூலோர், வளிமுதலாவெண்ணியமூன்று' எனவும், 'அற்றால்அளவறிந்துண்க, அஃதுடம்புபெற்றானெடிதுய்க்குமாறு' எனவும், நாயனாருளிய குறள்களுக்கு விரோதமாயும், பட்டினியிருந்து ஆத்துமவதை செய்துகொள்வது கிரகணதோஷத்தினும் உண்மையான அதிகதோஷமே.

கிரகணதோஷத்தினால் கர்ப்பத்திலிருக்கிற சிசுவுக்கு அங்கப்பழுதுண்டாகுமென்று கர்ப்பிணிகளை அக்காலத்தில் அறைக்குள் அடைத்துவைக்கிறார்கள். அரூபமாயிருக்கிற தோஷம் வந்தடைவதற்கு வழியும் வேண்டுமோ? பசு எருது முதலிய ஜந்துக்களுக்கும் அங்கப்பழுதுண்டாவது இந்தத் தோஷத்தினாலேயாக்கும். அப்படிக்கானால், காட்டிலுள்ள மிருகங்களுக்கும் வெட்டவெளியிலுள்ள காலிமாடு ஆடு முதலியவைகளுக்கும் கிரகணதோஷத்தினால் மிகுதியாய் அங்கப்பழுதுண்டாயிருக்கவேண்டுமே; மனிதருக்குள் சிலருக்குமாத்திரமுண்டாயிருப்பதுபோலவே அவற்றுள் சிலவற்றிற்குமாத்திரந்தான் உண்டாயிருக்கிறது. அன்றியும், இந்தத்தோஷத்தை எவ்வளவேனும் பாராட்டாத அநேக தேசத்துக் கர்ப்பிணிஸ்திரீகள் கிரகணதரிசனஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறார்களே; அவர்களுடைய சிசுக்களுக்கெல்லாம் அங்கப்பழுதுண்டாயிருக்கவில்லையே. எல்லாச்சனியும் இந்தியாவைத்தான் பிடித்திருக்கிறது. எல்லா அநுஷ்டானங்களும் சாஸ்திரசம்மதமானவையல்ல; வழக்கத்தினால் அநே

கம் பரவிவந்தன. பொழுதுபோனால் கண் தெரியாத மாலைக்கண் என்னும் வியாதிகண்டிருந்த ஒருவர் தான் இந்துவாதலால் வீரராகவர், வேங்கடேசர், பழநியாண்டவர் முதலிய தேவதைகளுக்குப் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டு நெடுநாள்வரையில் ஒவ்வொரு தேவதையின் பேரைச்சொல்லி வெவ்வேறு அவிழ்தம் சாப்பிட்டும் பிணிதீராமல், ஒருநாள் அவரும் அவருடைய பத்தினியாருமாக எண்ணமிட்டுக்கொண்டு விசனமுற்று முற்றத்திலிருக்கையில், பிச்சைக்குவந்த ஓர் பக்கிரி அதைக்கண்டு என்னென்று வினவ, அவன் பக்கிரியாதலால் ஏதாவதொரு உபாயஞ் சொல்லுவானென்கிற நம்பிக்கையினால் தங்கள் குறையைச் சொல்லிக்கொண்டனர். பக்கிரி வெகு சுலபமான ஒரு அவிழ்தமுறையைக்காட்டி, அல்லாவைப் பிரார்த்தித்து நாகூர் மீராசாயபுபேரைச் சொல்லி அந்த அவிழ்தத்தைச் சாப்பிட்டால் குணமுண்டாகும், ஆனபின்பு சில பக்கிரிகளுக்கு அன்னங் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிப் போயினன். பிணியாளி அவ்வாறு செய்து சொஸ்தமடைந்து, மகமதிய தேவதாப்பிரார்த்தனைகளைச்செலுத்தி, இந்து தேவதைகளைக் கைவிடுத்து, கண்கொடுத்த கண்கண்ட தெய்வமாகிய நாகூர் மீராசாயபினிடத்திலே முழுநம்பிக்கை வைத்து, வருஷந்தோறும் அல்லாக்கயிற்றைக் கொஞ்சமாகத் தன் குடுமியிற் சுற்றிக்கொண்டு, தன் மக்களுக்குப் பூர்த்தியாய் அல்லாவேஷம் போட்டுவந்தனர். அந்த வியாதிகண்டு பின்னுஞ் சிலர் அவரிடத்தில் உபதேசம்பெற்று அவ்வாறே நடந்துகொண்டார்கள். அவருக்குப் பின்பு அவருடைய சந்ததியார் எவ்விதப் பிரார்த்தனையுமில்லாமலே அந்த அவிழ்தத்தினால் அந்த வியாதியைச் சொஸ்தப்படுத்தி வந்தார்கள்.

மேலும் ஒருகதையுண்டு—இராமேஸ்வரயாத்திரை சென்ற ஒருவர் தனக்கிருந்த ஓர் செப்புச்செம்பை எடுத்துக்கொண்டு, பொழுதுவிடியா முன்னமே சமுத்திரஸ்நானத்திற்குப்போய், செம்பை வைத்துக்கொண்டு தற்பணஞ் செபஞ்செய்வது கூடாமைபற்றி, மறைத்துவைக்க மறைவிடமில்லாமல் கரையெங்கும் வெட்டவெளியாயிருந்ததினால், பள்ளந்தோண்டிச் செம்பைப்புதைத்து, அந்த இடத்தை யொருவரு மிதியாதிருக்கும்படியாகவும், தனக்கு அடையாளந் தெரியும்படியாக[illegible] மேடைசெய்து சிவலிங்கம் பிடித்துவைத்துக்கொண்டிருக்கையில், ஜனங்கள் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர் தனது கரவடத்தை மறைக்கவேண்டி அந்த லிங்கத்திற்குப் பூசைசெய்கிறவர்போலச் சில மந்திரங்களைச் சொல்லிவிட்டு ஸ்நானத்திற்குச் சென்றனர். இதைப் பார்த்த ஜனங்கள் உண்மையை யறியாதவர்களாய், யோசனையின்றி, ஸ்நானத்திற்குப்போகு முன்னர் சிவலிங்கபூசைசெய்வது முறைமையாக்குமென்றெண்ணி, யாவரும் அவ்வாறே ஒவ்வொரு லிங்கம் பிடித்துவைத்தனர். ஸ்நானத்திற்குப் போனவர் திரும்பிவந்து, கரையெங்குஞ் சிவலிங்கக் காடாயிருக்கக்கண்டு, தன்னுடைய மேடை அடையாளந்தெரியாமல் சில மேடைகளைக் குறிப்பாகச் சோதித்துப்பார்த்துச் செம்பு அகப்படாதபோது அவர் சொன்ன மேற்கண்ட கருத்தடங்கிய ஸ்லோகமாவது—"గతానుగతికోలోకః।నలోకః పారమార్థికః। సేతౌ సైకతలింగేన।నష్టం మే తామ్రభాజనం" (கதானுகதிகோலோகஃ - நலோகஃபாரமார்த்திகஃ - சேதௌசைகதலிங்கேன-நஷ்டம்மேதாம்ருபாஜனம்.) அன்றியும், அணுவாக ஆரம்பிக்கிற வழக்கம் பின்பு மலையாய்விடுகிறது—குழந்தைகள் அரிசியெடுத்துத் தின்னும்போது அதைத் தடுக்கும்பொருட்டு, நீ அரிசிதின்றால் உன் கலியாணத்தில் மழைபெய்யுமென்று பெண்டுகள் சாதாரணமாய்ச் சொல்லி வருகிறார்கள்; ஓர் கலியாணகாலத்தில் மழைபெய்தால், இந்தக் கலியாணப்பெண் அரிசி தின்றிருக்கவேண்டும், அதினாலேதான் இப்போது மழை பெய்கிறதென்று அத்தாட்சி கூறுகிறார்கள். இந்த வழக்கச்சொல் ஊர்ச்சிதமாகவாக இதுவே வழக்கத்தை யனுசரித்த சாஸ்திரமாய்விடும். இவ்வாறு ஜனங்கள் உண்மையைக்கண்டறியாமல் ஒருவரையொருவர் பார்த்து அநுஷ்டிக்கிற துராசாரங்களைக் கல்விப்பயிற்சி முதலிய கூடுமான வகையால் தொலைக்கும்படி செய்வது விவேகிகளுக்கு முந்திய முதன்மையான கடமையாகும்.

A. M.

அத்வைதோபந்நியாஸம்.

(௯௮ - ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

புத்தியையும் குறைத்துவிட்டதென்றும், அங்ஙனம் குறைந்திருக்கும் புத்தியையுடைய இக்காலத்தவர் பூப்பிரமாணம் அதிகரித்திருந்தபோது நிறைந்த புத்தியுடையோரால் செய்யப்பட்ட சாஸ்திரத்தைப்பார்த்து அதன் மர்மமுணர இக்காலத்தவர்க்குச் சக்திபோதாததுகொண்டு முன்னோர் சாஸ்திரங்களைத் தவறென்று அநேகர் கவனிக்கிறதே யில்லையென்றார் சாஸ்திரியார்.

ஓ, தத்துவவிவேசினியே! பண்டிசக்கரமோ கற்களும் மண்ணுமான தரையிலிருக்கின்றது, அதன்பேரிலோடுவதனால் சக்கரம் அணுவணுவாய்த் தேய்வடையுமென்றது பிரத்தியட்சம். ஆனால் பூமி சுற்றிவருவதனால் தேய்வடையுமென்ற சாஸ்திரியார், எதன்பேரில் பூமி யோடுகிறதாய் மதித்திருக்கின்றாரோ தெரியவில்லை. இரண்டுபதார்த்தம் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்தாலொழிய தேய்வடைதற் கேதுவில்லை. அதுபோல பூமி எதன்பேரிலோடு மோட்டத்தால் தேய்வடைகின்றது? அன்றியும், அங்ஙனே தேய்வடைந்தபோதினும், பூமி தனக்குரிய ஆக்ருஷணசக்தியினால் அணுவையேனுந் தன்னைவிட்டப் புறப்படுத்துமா? தேய்வடையினும் தேய்ந்த அணுக்களையெல்லாம் தன்னிடத்தே ஆக்ருஷித்துக்கொண்டிருக்குமேயன்றி அகற்றுமா? தன்னைவிட்டொரு அணுவேனும் அப்புறப்படாமலிருந்தால் பூமி பளு குறைவதேன்? சாஸ்திரியார் அபிப்பிராயப்படி அக்காலத்து பூமியைவிட இக்காலத்து பூமி பளு குறைந்திருப்பதால் சூரியன் சமீபத்தில் போகின்றது, அதனால் சூடதிகரிக்கின்றது, அதனாலாயுளும் புத்தியும் குறைகின்றதென்றால், உயர்ந்து போகப்போக சூடதிகமா அல்லது குளிர் அதிகமா என்று பரீட்சிக்க சாஸ்திரியாரை உயர்ந்த மலையின்பேரில் வைத்துப்பார்த்தால் அறுபோகத்தில் உணர்வர். பூமி நாளுக்குநாள் அல்லது காலத்திற்குக்காலம் குறைவுள்ளதா யிருக்கின்றதென்னும் சாஸ்திரியார் வசனத்தால் பூமியிலுள்ள யாவரோயாயினும் இக்காலத்துள்ளமையால் குறைந்த புத்தியுடையவரேயன்றி நிறைந்த புத்தியுள்ளார் ஒருவருமே யில்லையெனத் தீருவதால், எந்த சாத்திரத்திலும் எந்த பெரியவாளிடத்திலும் உண்மையில்லாமையாலும், தத்காலம் சாஸ்திரியாராயிருக்கும் இவரும் அந்தக்கணக்கி லொருவரானபடியாலும். இவர் பேச்சு மப்படித்தானென்ன விடமுண்டு என்றாகவே சாஸ்திரியார் சொல் சாஸ்திரியாருக்கே கழுத்தறுப்பா யிருந்ததைப் பிரத்தியட்சமாய்க் காணலாம்.

அன்றியும் ௧௦-அல்லது ௧௫-வருடங்களுக்குமுன் B. A. பரீட்சை யெத்தனைவயதில் தேறினர், இக்காலத்தில் ௧௫-அல்லது ௧௬-வயதிலேயே தேறுவதாயும், இன்னும் சில வருஷங்கட்குப்பின் ௮ - அல்லது ௯-வயதிலேயே தேறுவார்களென்றும் சாஸ்திரியார் சொல்லியது ஒன்றற்கொன்று முரண்படுகின்றது. இங்ஙனமாவதன் காரணங் காண்புழி ஆங்கிலோ திராவிடமென்னு மிரண்டபிப்பிராயத்தி லொன்றையேனும் பற்றுக்கோடாய்க்கொள்ளாது ஆற்றிலொருகால் சேற்றிலொருகால் வைத்திருக்கும் எவர்போலவோ இரண்டையுங் குழப்பிவிட்டு சித்தாந்தமில்லாமல் அவாந்தரமாய முடிவுபெற வைத்தனர். ஆனால் சாமர்த்தியமுடையோர் எததனை பாஷை யபிப்பிராயத்தை யேற்கினுமேற்பர்.

அந்தோ! சாஸ்திரியார் பின்வருமாறு சொல்லியிருந்தாலும் ஒருபோக்காயிருந்திருக்கும். எப்படியென்றால், பொன்னானது புடத்திற்குப்புடம் மாற்றுயர்ந்து கனம் குறைவதைப்போல ஜீவர்களுக்கும் காலத்திற்குக்காலம் ஆயுளு[illegible]யும் குறைந்து புத்தி அதிகரிக்கின்றது என்றாலும் உசித[illegible]யிருக்கும், இங்ஙனமாதற்குக் காரணங்கேட்கின், அக்காலத்திருந்தவர் பலரும் புறக்கருவி யல்லது சரீரசாதனை (Physical exercise) யை மிச்சமாய்க் கையாண்டனர், அதனால் வலிமையுடையவர்களாய் இருந்தனர். ஆனால் இக்காலத்திலோ அகக்கருவிசாதனை (Mental exercise) சிறுபோதுமுதல் அதிகமாய்க் கைக்கொண்டு மற்றொன்றைக் கைவிட்டிருக்கும் காரணத்தால் புத்தி பிரகாசித்தும், சரீரம் மந்தித்தும் இருக்கின்றது. இதுகாரணத்தாலேயே தத்துவசாத்திரிகள் இப்போது பாடசாலைகடோறும் எக்ஸர்சைஸ் (Exercise) வைத்திருக்கின்றனர். இதை நம் சாஸ்திரியார் கேள்விப்படவில்லையோ அல்லது கியாபகத்திற்கு வரவில்லையோ இரண்டிலெதுகாரணமோ தெரியவில்லை. ஆகையால் ஓ, தத்துவவிவேசினியே! சாஸ்திரியாரை நீயே கண்டு எமது சங்கையை அவர்க்கு விண்டு, உண்மையை யறிவிப்பாயென தண்டனிடும்,

கி. உண்மைவிரும்பி.

கேட்டையின் சேட்டையென்று
இதில் முன் பிரசுரமாகியதைச் சுட்டி
அடியிற் கண்டவாறு ஒருவர் எழுதுகிறார்—

ஐயா, பத்திராசிரியரே!

"இச்சுயக்கியானியார் இவ்விஷயத்தில் தலையிட்டுக்கொ[ள்]வதினால் பிரயோஜனமென்ன? சாஸ்திரக்கியானிகள் சுய[க்]கியானங் கொள்ளுவாரோன்றோ? சாஸ்திரக்கியானந் தலை[க்]கொண்டுள்ளோமென மதித்திருக்கும் இந்நாவலர்போன்றார் மேல் தோஷாரோபணஞ் செய்வதில் பயனென்ன? சுயக்[கி]யானம் விருத்திசெய்ய முயலும் வழி வேறுயில்லையோ? [த]ந்துசாஸ்திரங்களில் பெரியோர்களுக்குச் செய்யவேண்டி விதியாகிய—

எதிர்கொளல்பணிதலோடு மிருக்கைதாள்கழுவல்நாறும்
[பு]துவிரைநறும்பூத்தூபம் புனைவிளக்கடைவேபோற்றல்
[வி]திியின்வாளரவுதோறும் விடமுநீத்தென்னநீத்த
லதிகருக்கமுதமேந்த லவைநவபுண்ணியந்தான்.

[எ]ன்பன வாதியாகவுடைய கொள்கையைக் கொண்டார்கள் [யா]வும். இப்படியில் நடக்குமவரைத் தூஷிப்பவர்கள் அர[சா]ங்கத்தார் தெண்டனைக்குள்ளாவார்களென்றறிந்து நடக்[க] வேண்டும்."

நன்மைவிளம்பி.

இதனால் சமயநூல்களிற்சொலும் அயோக்கியா கிரியை[க]ல்லாங் கண்டித்துப் பேசப்படாதென்றும், அப்படிப்பே[சி]னால் அரசதண்டனை யுறவேண்டி வருமென்றும் பனங்கா[ட்]டு நரிக்குச் சலசலத்துக்காட்டுகின்ற நன்மைவிளம்பியே! [எ]ன் நின்றுகொண்டு பெய்கிறீரொன்றால், ஓடிக்கொண்டே [பெ]ய்வேனென்பதா தகைமை? செடிலாடல், உடன்கட்டை [யே]றல், நரபலி கொடுத்தல், சக்கிராங்கிதச் சூடுபோடல் [மு]தலிய சமய உற்பாத கிரியைகளையெல்லாம் அரசாங்கத்[தா]ர் சன்மானிக்கின்றார்களா? எச்சில் பொசித்தல், காலைக்[க]ழுவி குடித்தல் இவை செய்யத் தக்கதுதானா? இங்ஙனம் [ந]ன்மைவிரும்பி செய்வாரா?

உள்ளதையுரைப்போன்.

நிருவாகமுடைமை.

இந்தலத்தெவ்வெவ் வியல்பையும்விளங்கக்
கைத்தலத்தாமல் கனியெனக்காட்டி
வைத்தொளிசெயுந்தத் துவவிவேசினியே!

[இ]த்னனிலைக்கண்டு தெரிசிப்பவர்தம், மனமெனும்காது மகி[ழ]ச்சாத்தக்க, தெனுமிவ்வுரையை யெடுத்துக்காட்டுதி.

[த]ம்மனோரிடத்துச்சென்று யாதோருதவியைப்பெறாதும், [அவ]ர்கட்குக் கடமைப்படாதும் பிறருக்கு நன்மையே எப்[பொ]ழுதும் செய்தல் வேண்டுமென்னும் முறைமையோடு ஒழு[கு]தற்கணுண்டாகுஞ் சுயாதீனமே நிருவாகமெனப்படும் [இ]ந்த நிருவாகத்துக்குக்காரணம், ஒருவன் தன்னிடத்துள்ள [பொ]ருளின் வலியளவறிந்து வரவுக்கேற்ப சரீரசுகத்தின் [பொ]ருட்டும் தருமத்தின்பொருட்டும் மட்டாய்ச் செலவு [செ]ய்தலேயாம். இதுவே மனுடருள் எத்தொழிலினோர்க்கும் [அ]வசியகமாய் வேண்டப்படும் மனுஷணங்களுட் சிறந்த[தெ]ன்றும். வரவுக்கேற்ப மட்டாய்ச் செலவுசெய்தலுக்கு [ம]திட்டமும் அற்ப அறிவும் அமையுமே; பேராண்மையும் [அ]றிவும் வேண்டா. இன்னும் நிருவாகமென்பதனை உய்[த்]து நோக்குமிடத்து வரவுக்கேற்ப மட்டாய் செலவுசெய்த[லா]கும் நிருவாகமுடைமையே இல்வாழ்க்கைக்கமைந்த சி[றந்]த லட்சணமாம். இல்வாழ்க்கையை நடாத்தும் ஒழுங்கு [முறை]யாயம் வருணச்சிரம நெறிகளைப் பேணலும், அறிவும், வீ[ண்]செலவுவாராமல் காத்தலாம். தத்தம் வரவுகளை அறிந்து [அத]ற்கேற்ப மட்டாய்ச் செலவுசெய்தலே பொருள் சேர்க்[கும்] வழி. தன்பொருள்வரவின் ஒருகூற்றைத் தனக்கு நோ[ய்வ]ந்தகாலத்து அதனை நீக்குதற்கு வைத்து மற்ற எஞ்சிய [பொருள்]களை நியாயமான புறச்செலவில் விடுதலே சிறப்பாம். [வர]விற் செலவு சுருங்கில் பொருள் ஒருகாலத்துங் குறை[யா]து. "ஆற்றினளவறிந்தீவதுபொருள் - போற்றிவழங்கு [நெற]ி" என்பதனாலும், "வருவாயுட்கால்வழங்கி வாழ்தல் [செவ்]வியான் [ஆ]ட்சி நல்லவர்கோள்" என்பதனாலும், தனக்குள்ள [பொ]ருளின் வரவையறிந்து அதற்கேற்ப வாழாதான் செல்[வம்] [வி]னைவில் அழிந்து தரித்திரனாய்ப் பெருந்துன்பத்தையு [அ]வமரியாதையையு மடைவான் என்பதை "அளவறிந்து [வாழா]தான்வாழ்க்கை-யுளபோல்வில்லாகித்தோன்றிவிடும்" [என்பத]னாலும், "உளவனாதூக்காதவொப்புரவாண்மை-வள[மி]ல்லைகெடும்" என்பதனாலும் தனக்குள்ள அளவுதூக்[காது பி]றருக்குபகாரம் பண்ணுபவனது செல்வம் சுருக்கில் [கெடும்] என்பதனாலும் அறிக.—இலங்கைத்தினவர்த்தமானி.

வீட்டுப் பெண்கள் செய்யும் வேலைப்பாங்கு.

வீட்டுவேலைகளை யெல்லாம் பாங்காய்ச் செய்வது இல்லாளின்பொறுப்பாம். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நாகரிகமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு சீர்திருத்தமுண்டாகும்.

மழைகாலமாயிருந்து, பாய் படுக்கைகள் நனைந்திருக்குமானால், கொதிக்கக் கொதிக்க வெந்நீரை ஒரு கற்சாடியில் வார்த்து நன்றாய் மூடியபின், நனைந்திருக்கும் தலையணை மெத்தை முதலியவற்றின்மேல் அதைச் சிறிதுநேரம் வைத்திருந்தால் ஈரம் உலர்ந்துவிடும்.

ஈ மொய்த்தல் யார்க்கும் வெறுப்பாயிருக்கும். ஈயைப்பிடிப்பதற்காகச் செய்யப்பட்டிருக்கிற கண்ணாடி யந்திரமில்லாமலே அவற்றின் உபத்திரவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமானால், வாகை எண்ணெயைத் தடவினால் அது கிட்ட வராது. கண்ணாடி, படங்கள் முதலியவற்றின் சட்டங்களின்மேல் இந்த எண்ணெயைப்பூசிவைத்தால், அவற்றின்மேல் ஈ ஒருபொழுதும் உட்காராது.

பூமியில் வரிவண்டுகள் மொலேறென்று மொய்த்துக்கொண்டிருக்குமானால், ஒருபங்கு கார்பாலிக் என்னும் திராவகத்தோடு பத்துமடங்கு தண்ணீரைக்கலந்து இரண்டொருதரம் நன்றாய்த் தெளித்துவிட்டால் அப்புறம் வண்டு கிட்ட வாராது.

ஜாதிக்காய் நல்ல காயாய் வாங்கவேண்டுமானால், ஊசியால் குத்தினவுடனே தைலம் வெளியேவந்தால் அந்தக்காயைவாங்கலாம்; தைலமில்லாதகாய் நல்லதல்ல.

எலுமிச்சம்பழத்தை அதிகநாளைக்கு வைத்திருக்கவேண்டுமானால், ஒருசாடியிலே தண்ணீரைவார்த்து அந்தப்பழத்தை அதிலே வைத்திருந்து அன்றன்று காலைதோறும் புதிதாகத் தண்ணீரைவிட்டு மாற்றிக்கொண்டே வரவேண்டும்.

விஞ்ஞானதீபம்.

தத்துவவிவேசினிப் பத்திராதிபதிக்கும்,
ஏனைய நண்பர்களுக்கும் வந்தனம்.

கேளுங்கள் விவேகிகளே!

இம்மதி 13உ வல்லிபுரம் நாராயணபிள்ளை, விஞ்ஞானதீபத்தைச்சுட்டியும், அதற்குக் கவிசாத்தியவர்கள் கருத்தைச்சுட்டியும் சில வினாக்கள் வினாவியிருக்கின்றார்.

இப்பிள்ளை வினாக்களுக்கு எம்மாலியன்ற விடைகளைப் பகர்வாம்—

முதலாவது. வேதம் என்னும் சொல் 'வித்' என்னும் தாதுவடியாகப் பிறந்தமையால், ஞானம்எனப் பொருள்படும்; "அந்தம்" முடிவு எனப் பொருள்படும் ஆதலால், "வேதாந்தம்" என்பதின் திரண்டபொருள், ஞானத்தின்முடிபு என்பதே. இதுவே அப்பதத்தின் நியதார்த்தம். இவ்வருத்தத்தையே பொருளாகக்கொண்டு நற்கம்பர் கூறினர். இப்பெயரையே இந்து மகமதிய கிறீஸ்தவ சமயநூல்களுக்கு அவ்வச்சமயாபிமானிகளால் போலியாய் வழங்கப்படுகின்றமையால், இப்பெயர் அந்நூல்களைக் குறிக்குமிடத்துப் போலியாய் பிரயோகார்த்தத்தில் வழங்கிவருகின்றது, இக்கருத்தைக்கொண்டே அப்பாதுரைசெட்டியார் "வேதாகமப்புரட்டை வெட்டவெளியாக்கி"என்றார். இங்கு பரஸ்பரவிரோதம் யாது?

II. இதில் காரணகாரிய சம்பந்த ஆற்றலை யுணராது வினாவிய பிள்ளை வினாவிற்கு விவேகிகள் நகைப்பார். வேட்டியைப்பற்றிப் பேசுமிடத்து நூலைத்தவிர வேட்டி யில்லையென்றும், நூலைப்பற்றிப் பேசுமிடத்துப் பஞ்சைத்தவிர நூலில்லையென்றும் அவ்வவற்றிற்கு நியதமாய் முன்னிற்கும் காரணத்தைக்கூறின், அது ஒன்றற்கொன்று விரோதமாகுமா? இதுபோல 132 - ஆம் செய்யுளில காணப்படுபொருளைப்பற்றிப் பேசுமிடத்து "காணப்பட்ட உருவமெல்லாம் பஞ்சபூதமே" யென்றும், 110-ஆம் செய்யுளில் பஞ்சபூதத்தைப்பற்றிப்பேசுங்கால் "ஒன்றிலிருந்து பஞ்சபூதங்களுற்பவித்தன" வென்றும் சொன்னதில் என்னவிரோதம்?

III. இது மூர்த்த பூதியத்திற்கு வேறும் வஸ்து இல்லையென்பதை வற்புறுத்துதலேயல்லாமல், பரஸ்பர விரோதமன்றாம்.

IV. பஞ்சபூதங்கள் ஒன்றோடொன்று கூட்டுறவால் சகல உருவங்களு முண்டாயினவென்றும், ஆதலால் பஞ்சபூதத்திற்குப் பிரத்தியேகமான வேறு சிருட்டிகர் இல்லையென்றும், ஆதலால் பிரத்தியேகமாகக் கூறப்பட்ட கடவுள் சிருட்டிகர்அல்லவொன்றும் சொன்னதில் யாது விரோதம்.

இங்ஙனம்.

மூர்த்திராயன்.

கடிதங்கள்.

தத்துவவிவேசினி! நின்னைவிட வையகத் தெமக்கிங்கார்? கூறாய், கடைக்கண்ணுற் பாராய், எமதல்லலைத்தீராய், மனோகரநீதிகளால் இன்பந்தருந்தேனே! நடநமிடு மயிலே, நல்லிசையுளக் குயிலே!

யாமிதுகாறும் நின்னைப் பிரதிவாரமும் தெரிசித்தும், நின்னுடன் வார்த்தையாடாமலிருந்த குற்றம் எமதென் றெம்மேல் நின் சினக்குறியைக் காட்டாதே, துன்பத்துண் மாட்டாதே. அது நின் ஆண்டவராகிய ஸ்ரீமான் - முனிசுவாமி நாயகரால் நேர்ந்த வியவகாரத்தொல்லையால் நின்னோடு கூடிக்குலாவிப் பேசிச்சிரிக்கச் சந்தர்ப்பமில்லை; இக்காரணமன்றி மற்றியாதுமில்லை. *

அம்மணி! என்னிருகண் அனையாய்! நின்னிடத்தோர் விந்தையான சமாசாரஞ் சொல்வதற்கெனவே இவ்வார மெமக்குற்ற வியவகார வியாபாரத்தை யோர் பக்கலிருத்தியோடோடியும் வந்தேம். அஃதியாதெனின்—

நிகழுமாண்டு மேமாத மிடையிற்பொழிந்த மழையுடன் கொள்ளேகாலத்தில் சுமார் ௧0-மைல் விஸ்தீரணத்திற்குக் கோழிமுட்டையத்தனை பருமனுள்ள கன்மழை பெய்ததாம். இஃதன்றி யின்னுஞ் சிற்சில விடங்களிலும் இங்ஙனே பெய்ததென்றும் பல பத்திரிகைகளா லறிந்தேம், நீயுமறிந்திருக்கலாமென்று முத்தேசிக்கின்றேம். கன்மழை பெய்வது சஹஜமாயினும் யாம் கூறு மிதுபோன்றது அருமை. கன்மழையென்று யாமியம்பிய வருஷத்தா லநேக வாயிரக்கணக்கான பட்சிகள் மாண்டனவாம். அவ்வாலங்கட்டிகள் மேகத்தினின்றும் பூமியைநோக்கி வரும் வேகத்தா லடியுண்ட உருவிற்சிறிய பிராணிகள் ஜீவிப்பதருமையே.

அன்றியும் தட்சணதேயத்தில் இவ்வருடம் குடியிறுதுயிர்துறந்தவர்களும் பலர் என்றுந் தெரியவந்த இவ்விஷயத்தால் நம் சுயக்ஞானநேயர்கள் அகமகிழ வோர் சங்கையுண்டு. அஃதாவது—

இப்பூமியின்கண்ணே மனிதர் ஒருவரையொருவர் கொன்றாலும் அல்லது மனிதர் இதர ஜீவன்களை ஹிம்ஸித்தாலும் கொலைபாதகரெனத் தீர்க்கப்பட்டு இராஜதண்டனைக்குள்ளாகா நிற்கின்றனர். அன்றியும் எவரேனும் எந்த ஜீவராசியையாயினும் கொலைசெய்யக் காண்புழி காருண்ய மனமுடையோர் ஐயோ! கொலைபாதகன் கொன்றுவிட்டானேயென்று சொல்லு மநுபவமிருக்க, மேற்கூறிய கன்மழையால் ஆயிரக்கணக்கான பட்சிகள் முதலியன கொலையுண்டதற்குக் கொலைபாதகன் யாவன்? அரசாங்கத்தார் கொலைக்குக் கொலை வாங்குஞ் சட்டத்தை யேற்படுத்தியிருக்கவும், அங்ஙனே நடந்துவருதலும் பிரத்தியட்சந்தானே, அதுபோல மேற்படி பட்சிகளைக் கன்மழையாலும், மனிதர்களை யிடியினாலுங் கொன்ற கொலைபாதகனைப் பழிக்குப்பழி வாங்கவேண்டுமல்லவா? அவன் கொல்லவில்லை யென்பார்களேல், "அவனன்றியோரணுவுமசையாது" என்ற ஆன்றோர் வாக்கியத்திற்கு விருத்தமுண்டாம். முன் வரியிற்கூறிய குரவர் வாக்கியத்திற்குக் குறைவெய்தாமல் அக்கொலைபாதகனை நீயேனும் நின் பத்தாவேனும் நியாயவாயிலாகப் புகலவேண்டாநிற்கும்.

கிருஷ்ணகிரி - உண்மைவிரும்பி.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரியோம்நம:

தத்துவவிசாரணைக்காரருக்கோருத்தமதானம்.

தத்துவவிசாரணைக்காரரே!

ஒருதலைவனை இன்றிப் பஞ்சபூதங்கள் தனுகரணபுவனபோகங்களாகவே காரியப்பட்டனவென்று சாதிப்பது விசாரணை அன்று; அதுவே தாபனம்.

வேதாகமபுராணாதிகள் பொய்நூலென்று சாதிப்பது விசாரணை அன்று; அதுவே தாபனம்.

கடவுளொருவர் இருந்தாற் காட்டு, காட்டாவிடில் கடவுள் இல்லையென்று சாதிப்பது விசாரணை அன்று; அதுவே தாபனம்.

விஷ்ணு ஆலயம், சிவாலயங்களிற் சென்று வணங்குதல் அறியாமையென்று சாதிப்பது விசாரணை அன்று; அதுவே தாபனம்.

வேதாகமபுராணாதிகளை உள்ளடிபடி வாசித்துணராதவர்களிடத்திலே தத்துவங்களை விசாரிப்பது விசாரணை அன்று.

தத்துவவிசாரணைசெய்வது எப்படியென்னில், அகத்
ய்மை, புறத்தூய்மை இன்னதென்றறிந்து அன்னதின்வ
யே அகத்தூய்மை புறத்தூய்மைசெய்து, அதன்பின்
வேதாகமபுராணாதிகளின் ஞானகாண்டம், கிரியாகாண்
இன்னதென்றுணர்ந்தும், அக்காண்டங்களில் சொல்லப்
ட மந்திரகலை, தந்திரகலை, உபதேசகலை, உபாயசரிதை,
பாயகிரிகை, உபாயயோகம், உபாயஞானம், உண்மைச்
தை, உண்மைக்கிரிகை, உண்மையோகம், உண்மைஞான
இவைகளின் பேதத்தை அறிந்தவராயும், விதிவாதம் -
வாதம் - அர்த்தவாதம் ஆகிய இவைகளின் கருத்தை அ
தவராயும் உள்ள ஞானசாரியரிடத்திற்சென்று அவரை
னோவாக்கு காயங்களினால் வணங்கி தத்துவங்களை விச
க்கவேண்டும்.

உலகங்களை நோக்கும்போது, அவ்வுலகங்கள் காரிய
ட்டிருக்கின்றன. அவைகள் எவைகளினாலே காரியப்பட
தென்றறியுமிடத்துப் பஞ்சபூதங்களினாலே காரியப்பட்டி
க்கின்றன. இப்பஞ்சபூதங்கள் தானே காரியப்படுத்தி
லோவெனில், அவைகள் சடமா இருத்தலால், அவைக
தானே காரியப்படுத்தமாட்டா. பஞ்சபூதங்களாலே கா
ப்பட்ட தனுகாணபுவனபோகங்கள் தங்களிற் தாங்கள்
ரியப்பட்டனவோவெனில், அவைகளுக்குத் தற்சுதந்தர
ன்மையாற்றானே காரியப்படமாட்டா. ஆதலால் பஞ்சபூ
திகளினாலே தனுகரணபுவனபோகங்களை காரியப்படுத்து
ற்கு ஓர் கருத்தா விருத்தல்வேண்டும்.

இஃது
இயாழ்ப்பாணத்து வல்லிபுரம்
சிதம்பரநாதபிள்ளை குமார
நாராயணபிள்ளை.

வர்த்தமானம்.

விந்தையானசமாதி—தென் கன்னட ஜில்லாவிலுள்ள
டுப்பியில் பிரபலமான கிருஷ்ணன் கோயிலைச்சேர்ந்த மட
களிலொன்றின் அதிபதியாகிய ஸ்வாமியாரொருவரை ச
திசெய்தபோது, அந்தப் பிரேதத்தைப் பூஜானுஷ்டான ஜ
ஞ்செய்கிற பாவனையாக உட்காத்தி, கையில் பூஜைசாம
களைக்கொடுத்து, மற்றச்சடங்குகளை முடித்து, எப்படிப்
ட மேன்மையான இந்துவும் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்
ணிந்தபிறகு, தலைமண்டைமாத்திரந் தெரியும்படி புதைத்
விட்டு, மண்டையின்பேரில் ஒரு தேங்காயைவைத்து, ம
டையுந் தேங்காயுஞ் சிதையும்படி ஒரு பெருத்த சம்மட்
யைக்கொண்டு நோக்கியடித்து, பிளந்த மண்டையின்
யில் ஒரு சாளிக்கிராமத்தைத்துறுத்து அடக்கஞ்செய்தா
ளென்று ஒருவரெழுதியிருக்கிறார்.

நூறுபேர் ஜாதிகெட்டது.—பொம்பாய் ராச்சியத்தி
ஜாதிகெட்ட வேடிக்கையான சங்கதியொன்று நடந்திரு
கிறது. மாட்டுமாமிசபட்சண ஜாதியாகிய கங்காபாயி எ
னும் ஒரு ஸ்திரியை ஆட்டுமாமிசபட்சண ஜாதியானொரு
ன் விவாகஞ் செய்துகொள்ள இச்சைகொண்டான். இப்
ப்பட்ட விவாகம் இந்துவிவாக சம்பந்த விதிகளுக்கும்
ஸ்திரத்துக்கும் விரோதமானது. இது அந்த ஸ்திரீக்கு
தெரியுமாகையால், அவள் தன்னை விவாகஞ் செய்துகொ
ளப்போகிறவனுக்கு ஒற்றுமையான ஜாதிஸ்திரீயாக ஏ
வொரு தந்திரஞ்செய்து எண்பித்தாள். ஒரு பிராமணபு
கிதரால் விவாகம் நடத்தப்பட்டது. உறவினர் முதல்
அநேகர் விருந்துண்டார்கள். விவாகமுடிந்து கொஞ்ச
ஞ்சென்றது. சுமார் இரண்டுவாரத்திற்கு முன்னமே
ளைத் தாழ்ந்த ஜாதியளாகிய இன்னாளென்று அறிந்திரு
அவளுடைய ஊரானாகிய வொருவன் அந்த சங்கதியை
ளியிட்டனன். அதைக் கேள்வியுற்ற அவளுடைய கண
அவளைப் போலீசார்வச மொப்பித்தான். அவளிப்போ
போலீசு பந்தோபஸ்திலிருக்கிறாள். அவள்பேரில் பிரி
நடத்துவதற்கு வேண்டிய பலஞ் செய்யப்படுகிறது.
யாணச்சாப்பாடுண்ட நூறுபேரையும் மறுபடி ஜாதியில்
ர்த்துக்கொள்ளப் போகிறார்களாம். ஒருபுளித் துளி ப
பால்கெட்டாலும், காயம்பட்டுப் பழம் கன்றிப்போனு
இப்படிப்பட்ட பிரத்தியட்சமான தோஷங்களை நிவர்த்
துப் பழயபடி நற்பாலாகவும் நற்பழமாகவுஞ் செய்வத
வகையில்லாவிட்டாலும், எந்த அறிவுக்கும் புலப்படா
திக்கேடு, கிரகணதோஷம், தீட்டுமுதலிய தோஷங்க
வாரணை செய்வதற்குமாத்திரம் மந்திரோபாய மேற்ப
ருப்பது சிலருக்குப் பிரயோசனகரமானதே. A.

---

* இங்கு வியவகாரத்தொல்லை என்றதால் எமக்கவர் பிரதிகூலம் செய்தாரென்பதல்ல.

Printed and Published for the Proprietor
AUTHI KALANITHI PRESS,
No 6, Natoo Pilliar Covil Street, MAAD